

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க வனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்” — திருவள்ளுவர்.

தோகுதி-சு.]

சுபாஷு-வ்ரு புரட்டாசிமீ

[பகுதி - கக.

Vol. 40.

September-October 1943.

No. II.

உள்ளறை.

வில்லிபுத்தூர் காட்டியு வீரநெறிகள்:—	} ராவ்ஸாஹிப், வித்வான் ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்கு ரவர்கள்	௩௩௩—௩௬௨
ஏகமென்பது சுவாமிமலையா?:—	} ஸ்ரீ. வை. சுந்தரேசவாண்டையா ரவர்கள்	௩௬௩—௩௬௪
கம்பாபாயணசாயம் (உத்தரகாண்டம்):—	} ஸ்ரீ. ராவ்ஸாஹிப், வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் G.B.V.C.	௩௬௫—௩௭௬
மதிப்புரை:—		௩௭௭—௩௭௮
ஆங்கிலகலாசாலைத் தமிழ்ப்பரிசைத் தேர்ச்சிக்கூறிப்பு:—		1—8

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு தூ 4.]

[தனிப்பிரதி அணு—8.

வெளிநாடுகளுக்கு தூ 4—8—0.

1943.

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடொழு பொருளுரைகளும் மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடொழு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும், பாண்டியப்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரிசைகள் முதலியவை சம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுணம் பிறவற்றையும் மாணேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணையர்,

மாணேஜர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தல் விற்றகப்பெறும் புத்தகங்கள்.

I. சங்கப்பிரசுரம்.

	ரூ.	அ.	பை.
1. ஞானமீர்த மூலமும் உரையும்	1	0 0
2. சைவமஞ்சரி	1	8 0
3. *யாப்பணியிலக்கணங்கள்
4. வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0 0
5. பண்ணாற்றிரட்டு	3	0 0
6. மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0 0
7. *தோத்திரத்திரட்டு
8. *தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய, முதற்பாகம்.	6	0	0
*ஹி இரண்டாம்பாகம்	4	8 0
ஹி மூன்றாம்பாகம்	5	0 0
9. *அபிதானசின்தாமணி
10. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (சு, உரை முதலிய)	1	12 0
11. திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6 0
12. *அமுதாய்ப்பிசைபிள்ளைத்தமிழ்
13. கலைசைசிலேடைவெண்பா	0	6 0
14. *தொல்காப்பியப் பொருள் திகாசு ஆராய்ச்சி
15. திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4 0
16. ஸ்ரீதிருவண்ணாச்சித்திரவீரர்சம்	1	4 0
பண்ணாற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4 0
திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியவை

உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-சூ.]

சுபானு-ஹு புரட்டாசிஸ்

[பகுதி - கக.

Vol. 40.

September-October 1943.

No. II.

*வில்லிபுத்தூரார் காட்டிய வீரநெறிகள்.

[ராவ்லாஹிப். வீத்வார். ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்காரவர்கள்.]

நாம் இப்போது வாழ்ந்துவருவது உலகப் பெரும்போராட்டத்தின் இடைக்காலமாகும். தன்னலமும் அதிகாரஇச்சையும் காரணமாக யந்திர தந்திரங்களாலும் இரக்கமற்ற செயல்களாலும் கொடுமைமிகுந்துள்ளது இப்பெரும்போர்.

‘ஆசைக்கொளவில்லை யகிலமெல் லாங்கட்டி

ஆளினுங் கடன்மீதிலே ஆணசெல வேரினவர்’

என்ற ஆன்றோர்வாக்கிற்கு இந்த யுத்தம் ஒரு சிறந்த சான்றாகும். இதனைக் ‘கலியுக மகாயுத்தம்’ என்றே சொல்லவேண்டும். இது போல முன் யுகங்களில் நடந்த மகாயுத்தங்களைப் புராண இது காண்களிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். அவை, கிருத யுகத்திற் தேவாசுரயுத்தமும் திரேதாயுக அந்தத்து ராமராவண யுத்தமும் துவாபரயுகாந்தத்து மகாபாரதயுத்தமும் ஆகும்.

* 26-5-43-ல் திருச்சி ‘அலை இந்திய ரேடியோ’ மூலம், கோடைக் கல்வி உபநியாசமாக ஒலிபரப்பப்பெற்ற இஃது, அறுமாதங்கால பிரசுரிக் கப்படுகின்றது.

‘தேவாசுராமாயண மாபாரத முளவென்று
ஒவாவுரை ஓயும்படி உளதப்பொரு களமே’

என்று, இக்கருத்துடன் கலிங்கப்போரைச் சிறப்பித்தார் செயங்க
கொண்டார்.

மேற்கூறிய ராமாயண மாபாரதங்கள் முறையே வால்மீகி
வியாசமுனிவர்களால் இதிகாசங்களாகப் பாடப்பட்ட பெருமை
பெற்றன. இவற்றுள், பாரதமானது தாயாதிப்பகையால் விளேந்த
போராட்டமாயினும், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நால்
வகை உறுதிப்பொருள்களையும் உயர்ந்தமுறையில் விளக்குவ
தாகும்.

இந்த இதிகாசம், சங்கநாளிலும் பிற்காலங்களிலும் தமிழ்
மொழியினும் பாடப்பட்டிருந்தது. இராமாயணமும் அவ்வாறு
தமிழ்மூலம் பெற்றிருந்ததே. ஆனால், கம்பராமாயணமும் வில்லி
பாரதமும் அவதரித்தபின்பு, அவை தம் பொலிவிழந்துபோயின,
உத்தம இதிகாசங்களை உலகம்புகழப் பாடிய சிறப்பால், கம்பரும்
வில்லிபுத்தூரரும் புலமையிற் பெரும்கிப்புப் பெற்றனர். தமிழில்,
கவி என்று நாம் இவர்களைச் சிறப்பாகச் சொல்லத்தகும். இவர்க
ளுள் நூற்றிருபத்தையாயிரம் கிரந்தமுள்ள பெருநூலை, அற்புத
மாகச் சுருக்கி நாலாயிரப்பிரபந்தமாக்கி அளித்தவர், வில்லிபுத்தூ
ராழ்வார்.

இவரது பாரதத்தால் நாம் அறியக்கூடக்கும் அறநெறிகளும்
தத்துவங்களும் அளவற்றன. அறம் பொருள் இன்பம் என்ற
முப்பாலையும் அறநிலை மறநிலை என்ற இருவகையாலும் விளக்கு
வது இவரது இதிகாசம். அறநிலையாவது, சாந்தமான முறை;
மறநிலையாவது வீரமடியாக சிகழும் முறை. இவைகளில் அறநிலை
முப்பால் என்பவை—அறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், அறநிலை
யின்பம் என்பன. இவற்றின் இலக்கணங்களை,

வில்லிபுத்தூர் காட்டிய வீரநெறிகள் ௩௫௫

‘ஈதலறம் தீவினைவிட் மீட்டல்பொருள் எஞ்ஞான்றும்

காத விருவர் கருத்தொருமித் தாதரவு பட்டதே யின்பம்’

என்று சுருக்கிப் பாடினார் ஓனவையார். இனி, மறநிலை முப்பால் ஆவன: மறநிலையறம், மறநிலைப்பொருள், மறநிலையின்பம்-என்பன. திவாகரம் பிங்கலநிகண்டுகளில் இவ்விருநிலைகளின் இயல்புகளும் விரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் அறநிலைகள்—நாடு பகைமையின்றி அமைதிபெற்றுள்ள காலத்திலும், மறநிலைகள்—அவை குழம்பிக் கிடக்கும் காலத்திலும் பெரும்பாலும் அமைவன. ஆனால், மகா பாரதமானது ஞாநிகளின் வஞ்சனை பொறுமை லோபங்களால் நிகழ்ந்த வரலாறுகளைக் கூறுவதாகையால், அறநிலைமட்டுமன்றி, மறநிலை என்ற வீரமுறையான முப்பால்களையும் சிறப்பாக விளக்குவதாயிற்று. இவ்வகையில்—மறநிலையறமாவது,

“ஆணிரை மீட்டல் அரும்பகை தெறுதல்
ஊனமில் செஞ்சோ றுதவி யோர்பகை
ஈனஞ்செய்தல்.....”

என்பார் திவாகரர். இம் மூன்றுசெயல்களையும் வில்லிபாரதம் நன்கு விளக்குவதாம். கௌரவபாண்டவ யுத்தமானது ஆணிரைகவர்தல் அதனை மீட்டல் என்ற செயல்களிலிருந்தே தொடங்கியதென்பது அறியத்தகும். இதனை, நிரைமீட்சிச்சுருக்கத்தில் வில்லிபுத்தூரரது அழகிய வாக்கால் பலரும் அறிவர். சூதுபோரில் அரசரிமையாவும் இழந்த பாண்டவர்கள் துரியோதனன் நியமித்தபடியே 12 ஆண்டும் காடுவாழ்ந்து 13-ஆம் ஆண்டு கரந்துறையலானார்கள். கரந்துறைய வேண்டிய காலவிறுதியில், விராடநகரிலே அவரிருப்பை அறிய வேண்டி, அந்நகர்ப்புறத்து மேய்ந்த அரசனது ஆணிரைகளைக் கௌரவசேனைகள் கவர்ந்துசென்றன. அதனை அறிந்த விராட வேந்தன் பெரும்படையுடன்சென்று வீமணுதவியால் அவற்றை மீட்டான். பின் துரியோதனனே பெருஞ்சேனையுடன் அந்நகரின் வடக்குவாயிலே முற்றுக்கையிட்டனன். அஃதறிந்து, அங்கே பேடி

யுருக்கொண்டிருந்த அருச்சுனன் விராடபுத்திரனைத் தலைவனாகக் கொண்டு தேரைச் செலுத்திச் சென்று அக் குருகுலவேந்தனை அவன் படைபோடு முறியடித்தான். கரந்தறையவேண்டியகாலம் முடிந்ததும் தம் பழைய உருக்கொண்டு ஐவரும் வெளிப்பட்டார்கள் என்பது சரிதம்.

தமிழ்நாட்டாரின் புறத்துறைபான பழைய போர்முறைகளிலே வெட்சி என்ற நிரைகவர்தலும், கரந்தை என்ற நிரைமீட்டலும் அரசர்க்குள் நடந்துவந்த போரின் தொடக்கமாக முன்னூல்கள் கூறுவது, மேற்கூறிய வரலாற்றுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. நிரைகவரீவார் வெட்சிப்பூவையும் நிரைமீட்போர் கரந்தைப்பூவையும் அடையாளங்களாக அணிந்துசெல்வதுபற்றி, வெட்சி கரந்தை என்று அப் புறத்துறைகள் பெயர்பெற்றன. விராடனது நிரைகளைக் கவர்ந்த திரிகர்த்தவேந்தனை 'விறல்வெட்சிமீல்தோளினை' என்றும், அந்நிரைகளை மீட்ட விராடவேந்தனைக் 'கரந்தைத்திருந்தாமன்' என்றும் வில்லிபுத்தூரர் கூறுதலும் காணலாம். 'சண்டைக்கு எடுபிடி மாடுபிடி' என்ற உலகவழக்கும் இத்துறை பற்றியதே.

இந் நிரைமீட்சிச்சுருக்கத்தால் பாண்டவரின் சத்தியநெறியும் பொறுமையும் ஒற்றமையும் கடமைசெய்தலும் போன்ற உத்தம குணங்கள் பலவும் வெளியாகின்றன. இவர்கள் வெளிப்பட்டபின் அறதலைமறத்தின் முறையில் 'அரும்பகை தெறுதல்' என்ற துறையிலே அவர்கள் இழியலானார்கள். இப் பகைவெல்லுங் காரியத்தை ஆதரப்பட்டு அவர்கள் தொடங்கிவிடவில்லை. உலகமுனிவரையும் கண்ணபிரானையுமே ஒருமுறைக்கு இருமுறையாகத் தூதனுப்பி,

ஆண்டு மன்னர்முன் சூதுபோர் பொருதழிந்

தளித்திடு தவின்றீர்கொண்

டாண்டு வந்தபார் நும்மொழிப் படியவர்க்

களித்திரோ வளியீரோ?

வில்லிபுத்தூரர் காட்டிய வீரநெறிகள் ௩௫௭

என்று கேட்டுவிட்டார்கள். இப்படித் தூதுவிடுதலை முதலிற் பிரேரித்தவர் தர்மபுத்திரரே. இதற்கு மிகவும் சினந்துபேசிய வீமசேனன், அவரால் சமாதானம் செய்யப்பட்டபோது, அவன்,

‘அரவயர்த்தோன் கொடுமையினும் முரசுயர்த்தோய்!

உனதருளுக் கஞ்சினேனே’

என்று வெறுப்புடன் சாந்தமடைந்தான் என்பர். முடிவில் அவதார முர்த்தியான கண்ணபிரானே எழுந்தருளித் தூதுமொழிந்தும், ‘ஒரு கோற்குத்தநிலமுங்கொடேன்’ என்று துரியோதனன் மறுத்ததோடு, அப்பெருமானுக்கு அவமதிப்புவிளைத்தும் அனுப்பிவிட்டான். ஆகவே, பெரும்பகைமுற்றிப் போரும் மூண்டது. மூண்டதுமுதலே, எதிர்ப்பக்கத்திருந்த பீஷ்மர் துரோணர் முதலிய பெரியோர்களிடம் பாண்டவர்கள் எவ்வளவு கௌரவமாக நடந்து கொண்டவர்கள் என்பதும், அறநெறிதவறாத அந்த ஐவர்களிடமும் அம்மேன்மக்கள் அன்பும் மரியாதையும் காட்டிய அழகும் வில்லிபுத்தூரர் வாக்கில் மேம்பட்டுவிளங்குகின்றன. அவர்களிடம் மட்டுமன்று; தன்னை இளமைமுதலே வெறுத்துப் பகைமைகாட்டி வந்த கன்னன், போரிடையே ஒருசமயம் சோர்ந்துநின்றபோது,

‘அன்று போர்புரி சேனை யின்பதி யான வீரனை’

இன்று போயினி நாளை வா என இனிதி யம்பினால்’

என்று அவனிடமும் அன்புகாட்டினான் அருச்சுனன். இத்தகைய மறநிலையன்புபோன்றதையே

‘அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்

மறத்திற்கு மஃதே துணை’

என்று வள்ளுவனாருங் குறிப்பிட்டார். அன்பு—அல்லது கருணையானது அறத்திற்கே சார்பானது என்பர் அறியாதார்; அது வீரமாகிய மறத்திற்குஞ் சார்பாய் அதனைச் சிறப்பிப்பது.—என்பதே அத் தெய்வப்புலவர்கிருவுள்ளம்.

இனி, மறநிலையறத்தின் மூன்றும்வகை 'செஞ்சோறுதவியோர் பகை யீனஞ்செய்தல்' என்பதாம். அஃதாவது, உற்றவிடத்து உதவவேண்டித் தமக்கு உணவு முதலிய போக போக்கியங்களை அளித்துக் காத்த அரசார்க்குப் பகைவரால் கேடு நேர்ந்தபோது அவர்பகையை அழித்துத் தம் தலைவரைக் காப்பதாம். இவ்வுத்தம தர்மத்தை மேற்கொண்ட பாரதவீரர்களிலே துரோணர், கர்ணன் என்பார் முக்கியமானவர்கள். நிரைமீட்சிக்காக நடந்த போரிலே, அருச்சுனனைத் துரோணர் எதிர்த்துவந்தபோது அவ்வீரசிகாமணி அவரைநோக்கி,—

‘யாதுமொன் றறியா வென்னை இவனலா திலையென் றிந்த
மேதினி மதிக்கு மாறு வின்முதற் படைகள் யாவும்
தீதறத் தந்த வுண்மைத் தெய்வரீ யென்றும் பஞ்சு
பாதகந் தன்னி லொன்றுன் பதயுகம் பிழைப்ப தையா’

என்று பணிவுடன் கூறலானான். உடனே—

‘அம்முனி தன்னோ டிவ்வா றருச்சுனன் புகல வல்லிற்
கைம்முனி வறுநீசேந் தோற்றுந் கடவ்கழிந் திடுதல் வேண்டும்
தெம்முனை மதியா வீரா தேவர்தம் பகையை வென்ற
வெம்முனை காணு மாறுன் லில்வனைத் திடுக என்றான்.’

எனத் துரோணசாரியர் கூறிய விடையை நம் பாரதவாசிரியர் அழகுறப் பாடுவர். இவ்வாறே இம்மறநிலையறத்தைத் துரியோதனன் மனங்கோணமல் தன் முடிவுவரை நிறைவேற்றிய பெருவீரன் கன்னனே. குந்திதேவி, கண்ணன் தூண்டுதலின்மேல் அவ்வள்ள விடம் தனியேசென்று, தானே அவனைப்பெற்ற தாய் என்பதை அவனுக்கு மெய்ப்பித்துக் காட்டினாள். காட்டவும் அவ்விருவருமே மனமிளகிதின் றநிலையில்—

‘குருகுலாதிபர்க்குக் குருசிலாய் வாழ்வு கூர்நி’

என்று வேண்டினின்றாள் குந்தி. அப்போது கன்னன்—

வில்லிபுத்தூரர் காட்டிய வீரநெறிகள் ௩௫௯

“பெற்றநீர் மகவன் பிலாமையோ வன்றிப்

பெரும்பழி நாணியோ விட்டீர்

அற்றைநாட் டொடங்கி யென்னையின் றளவும்

ஆருயிர்த் துணையெனக் கருதிக்

கொற்றமா மகுடம் புனைந்தர சளித்துக்

கூடவுண் டுரியதம் பியரும்

சுற்றமா னவரு மென்னடி வணங்கத்

தோற்றமு மேற்றமு மளித்தான்”

“மடந்தைபொற் றிருமே கலைமணி யுகவே

மாசறத் திகழுமே காந்த

இடந்தனிற் புரிந்தே யானயர்ந் திருப்ப

‘எடுக்கவோ கோக்கவோ’ என்றான்

திடும்பழுத் திடுவே விராசரா சனுக்குச்

செருமுனைச் சென்றசேநீ சோற்றுக்

கடன்கழிப் பதுவே யெனக்கினிப் புகழும்

கருமமும் தருமமும் என்றான்”

என வில்லிபுத்தூரர் பாடுதல் பலரும் அறிந்ததே. இது அப்பெரு வீரனது செய்ந்நன்றியறிதற்குணத்தை எவ்வளவு அழகாகச் சிறப்பித்துக்காட்டுகின்றது. மரணகாலத்திலும் இவ்வுபகார ஸ்மிருதியோடு தன்னுயிர்விட்டவன் அவன். பதினாறாட்போரி லே, அருச்சுனன் அம்புகளால் உடல் சல்லடைக்கண்களாய் ஆவி நிலைகலங்கிநின்ற அவ்வீரர்பெருந்தகையின்முன்பு, கண்ண பிரான் ஒரு விருத்தவேதியராய் எழுந்தருளி, அன்றுவரை அவன் செய்த புண்ணியமனைத்தையும் உதவும்படியாகிக்கவும், பெரிதும் உவந்து அளித்தான் அத்தானவீரன். அப்போது வியப்பும் உவப் பும் அடைந்த பெருமான், பெருங்கருணையோடு தன் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை அவற்குக் காட்டியருளவே, பரமானந்தமடைந்த அக்கன்னன்—

“தருமன்மகன் முதலான அரிய காதற்
 மும்பியரோ டமர்மலைந்து தறுக றுண்மைச்
 செருவிலென துயிரினைய தோழற் காசுச்
 செஞ்சோற்றுக் கடன்கழித்தேன் தேவர் கோவுச்
 சூரிமைபெறு கவசமுங்குண் டலமு பீந்தேன்
 உற்றதொரு நல்வினைப்பே றுனக்கே தந்தேன்
 மருதிகைமுன் தவழ்ந்தருளுஞ் செங்கண் மாலே
 மாதவத்தா லொருதமியேன் வாழ்ந்த வாதே.”

என்று வாயார வாழ்த்தி உயிர்நீத்த வரலாறு பிரசித்தம்.

இனி, இரண்டாம் புருஷார்த்தமான அர்த்தமும், அறநிலைப்
 பொருள் மறநிலைப்பொருள் என இருவகைப்படும். தீவினைவிட்
 டீட்டுவது அறநிலைப்பொருளாம். மற்ற மறநிலையை.....

‘அமருழந்து கொண்டவும் அருந்திறை கொண்டவும்
 தவறுசெய் தீயோர் தண்டப் பொருளும்
 கவர்கூது வென்றவும் மறநிலைப் பொருளே’

என்பர் முன்னோர். இவற்றுள் சூதில் வென்ற பொருளையும் இவ்
 வகையிற் சேர்க்கிறுப்பது சூறிப்பிடக்கக்கது. இதனால், சகுனி
 வென்றுகொண்ட பொருள்களும், அக்காலத்தில் மறநிலையைச்
 சார்ந்ததாகவே கருதப்பட்டமை தெரியலாம். காட்டிலிருந்த தரும
 புத்திரனை நோக்கி வியாசர்—

‘கேடில் விழுச்செல்வக் கேடெய்து சூதாடல்
 எடலிழ்தார் மன்னர்க் கியல்பேகாண் - வாடிக்
 கலக்கலை நீ’

என்று நளன்கதையைக் கூறி அவன்கொண்ட சோகந்தணித்தனர்
 என்பர் புகழேந்தியாரும்.

மூன்றாம் புருஷார்த்தமான காமவின்பமும், அறநிலை, மறநிலை
 என்று இரண்டாகும். காதலிருவர் கருத்தொருமித் தாதரவு
 பட்டது அறநிலையின்பமாம். ஏனையதை—

‘எறு தழுவுவல் இலக்க மெய்தல்
 கூறுபொருள் கொடுத்தல் வலிதிற் கோடல்
 மாறுபடு நிலையின் மறுநிலை யின்பம்’

என்பர். இவற்றுள் இலக்கமெய்தலையும் வலிதிற்கோடலையும் பாரத சரிதங்களால் நாம் நன்கறியலாகும். கன்யாசல்கமாக வைக்கப்பட்ட சுழல்சக்கரவிலக்கையெய்து திரௌபதையை அருச்சுனன் அடைந்த வரலாறு பிரசித்தம். இவ்வாறே வலிதிற்கோடல் என்ற வகையை, அம்பிகை அம்பாலிகை என்ற காசிராஜன்மகளிரைப் பீஷ்மர், தம் தம்பியின்பொருட்டு வலிதிற்பற்றிவந்து, மணம்புரி வித்த கதையால் அறியலாம். இம்மறநிலைகளை ஆசாமணமென்பர். இவைபற்றிய வில்லிபுத்தூரர்வாக்கு முழுதும் இன்பமளிப்பன.

ஆகவே, அறம் பொருள் இன்பம் என்ற முப்பாலும் ஸாதுவான அறமுறையால்மட்டுமன்றி அஸாதுவான மறமுறையாலும் அடையத்தக்கவை என்பது வில்லிபாரதத்தால் விளங்கியமை தெரியலாம்.

இனி, நான்காம் புருஷார்த்தத்தைப்—

‘பரணிலைந் திழ்மூன்றும் விட்டதே பேரின்ப வீடு’

என்பர் ஓளவையார். அஃதாவது, அம்முப்பாலிடமும் பற்றற்றுப் பரம்பொருளையே பற்றுவதாம். ‘அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு’ என்றார் பெரியார்.

செருக்களத்திலே, தன் ‘உற்றார் உறவினர்களையும் குரவர்களையும் கொன்று தரணியாள ஒருப்படுடன்’ என்று கைசோர்ந்து நின்ற அருச்சுனனதுநிலைகண்டு, பார்த்தஸாரதியான பெருமான், அவனுக்குக் கர்மஞான பக்தியோகங்களை உபதேசித்தும், அவனது உண்மைநிலையையும் தன் பாஸ்வரூபத்தையும் தெளியக்காட்டியும், அவன் தன் தர்மத்தை விடாதுசெய்யவும் செய்தவற்றைத் தன்னிடம் அர்ப்பித்துத் தன்னையே சரணமடையவும் கூறியும் உய்யக்

கொண்ட சரிதம் உலகறிந்தது. உத்தமோத்தமமான இக்கீதோப
தேசத்தால்—

‘ஆங்கவன் தெளிந்து தேறி அறம்பொரு ளின்ப முற்றிப்
பாங்கினால் நின்னை யெய்தும் பயனெனக் குரைத்தா யென்று
பூங்கடிக்க மல நாறும் பொன்னடி போற்றி யான்செய்
தீங்கெலாம் பொறுத்தி பென்று செருச்செயு மாறு மூண்டான்’

என்று முடிக்கின்றார் வில்லிபுத்தூரார். பக்தி ஞானங்களாகிய சாந்த
நெறியாற்பெறும் அறநிலைவீடேயன்றி, வீரநெறியால் அடையும்
மறநிலைவீடும் உண்டென்பது இதனால் பெறப்படுகின்றது.

‘அறம்பொருளின்பம் முற்றி...நின்னையெய்தும் பயனெனக்கு உரைத்தாய்’
என்ற அருச்சுனவசனத்தால், மேற்கூறிய தத்துவம் நன்றாக வெளி
யாதல் காணலாம்.

இவற்றால், வில்லிபுத்தூராழ்வார் அருளிய இதிகாசமானது
சதுர்ஸிதபுருஷார்த்தங்களையும், அறநிலையோடு மறநிலை என்ற வீர
மார்க்கத்தால் அடையுமுறைகளையும் தமிழ்நாட்டார்க்கு நன்
குணர்த்துவது என்பது தெளிவாகின்றது.

ஏரகமென்பது சுவாமிமலையா?

ஸ்ரீ. வை. சுந்தரேசவரணடையர்வர்கள், ஆசிரியர், திருவையாறு.

முருகன் தமிழ்த்தெய்வம். செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனெனவும், தலைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவனெனவும் போற்றப்படுகின்றான். அகத்தியர், நக்கீரர், பொய்யாமொழியார், அருணகிரிநாதர் முதலிய எண்ணிறந்த செந்தமிழ்ப்புலவர்கள் முருகனைப் பாடி அருள்பெற்றவர்கள்.

“மொய்தாரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதாரையுமங்கு வாழவைப்பான்”

என்ற திருவாக்கினால் தமிழுக்கு அவன் அருளுந்திறம் விளங்கும்.

இத் தமிழ்த்தெய்வவழிபாடே தமிழ்நாட்டிற் பண்டைக்காலத்திற் பரவியிருந்தது. ஐந்திணை நிலங்களிற் குறிஞ்சிக்குரியதெய்வம் முருகனே. இது,

“சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்”

என்ற தொல்காப்பியத்தால் உணரலாம்.

இப்பெருமானது படைவீடுகள் என, ஆறுதலங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:—திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறூடல், பழமுதீர்ச்சோலை யென்பன. இவ் வாறுபடைவீடுகளும், திருமுருகாற்றுப்படை கந்தபுராணம் திருப்புக்ழ் முதலிய பலநூல்களிலும் சிறப்பித்துப் போற்றப்படுகின்றன. அவற்றுள், திருவேரகம் என்பது கும்பகோணத்துக்கு அருகிலுள்ள சுவாமிமலையெனப் பிற்காலத்தார் பலரும் கருதலாயினர். ஆனால் சுவாமிமலை ஏரகம் அன்று.

சிலப்பதிகாரம் குன்றக்குரவையில், ‘வேண்குன்றும் ஏரகமும்’ என்ற தொடரின் உரையில் ‘வேண்குன்றம்—சுவாமிமலை’ என உரையெழுதியுள்ளார் அந்நூல் அரும்பதவுரையாசிரியர்.

ஏசுகம் என்பதற்கு அவர் குறித்தவுரை செல்லுக்கு இரையாதிவிட்டது. எனினும் ஏசுகம் சுவாமிமலையன்று என்பது அவர்கருத்து என்பது புலனாகும்.

திருமுருகாற்றுப்படையுரையில் உரையாசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் “ஏசுகம்=மலைநாட்டகத்தொரு திருப்பதி” எனக் குறித்துள்ளார். மலைநாடு என்பது சோழநாடாகும்.

சுவாமிமலையோ சோழநாட்டகத்துள்ளது என்பது அனைவரும் அறிந்ததே.

நச்சினூர்க்கினியர் பாண்டிநாட்டினவாரினும், சோழநாட்டின் சிறந்த ஊர்களைப்பெல்லாம் நன்றி அறிந்தவர் என்பது,

“மன்னர் பாங்கிற் பிள்ளே ராகுப”

என்னும் தொல்-அகத்திணைப்பில் (30)-ஆம் குத்திரத்திற்கு உரை கூறுகையில்,

“அவருள், உழுலித்துண்போர் மண்டிலாங்கனும் தண்டத்தலை வருமாய்ச் சோழநாட்டுப் பிடலாரும் அழுந்துரும் காங்கும், நாஜரும் ஆலஞ்சேரியும் பெருஞ்சிக்கலும் வல்லமும் கிழாரும் முசலிய பதிவிறோன்றி வேனெனவும், அமசெனவும், உரிபையெய்தினோரும், பாண்டிநாட்டுக் காலிதிப்பட்ட மெய்கினோரும் குறுமுடிக்குடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய் முடியுடை வேந்தர்க்கு மகட்டுகாடைக்குரிய வேளாள ராகுப”

என்று கூறுவதனால் உணரலாம்.

எனவே ஏசுகம் சுவாமிமலையன்று என்பது அவருக்கும் கருத்தாம்.

அருணாசிரிகாதர் முகலியோர் வாழ்ந்த பிற்காலத்தேதான் சுவாமிமலை, ஏசுகம் என்று வழங்கக்கொடங்கிறதென உணர்சினோம். பண்டைக்காலத்திற் சுவாமிமலை வெண்குன்றம் என்றே வழங்கப்பெற்றிருத்தல்வேண்டும். திருமுருகாற்றுப்படை சிலப்பதிகாரம் முகலியவற்றிற் குறித்துள்ள திருவேசுகம் யாது? என்பதைப்பற்றி ஆராய்வது அறிஞர்கடமையாக உள்ளது.

கம்பராமாயணசாரம்

உத்தரகாண்டம்

[பாவஸாஸ்திரி, ஸ்ரீ. வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள் G.B.V.C.]

௩௨௮-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கூ-வது கார்த்தவீரியார்ச்சனாப்படலம்

(இராவணனைக் கார்த்தவீரியார்ச்சனன் வென்றதைக் கூறுவது)

இராவணனை வென்றவரிலையோவேன இராமன் வினவ,
அகத்தியன் கூறல்

இராவணனுடைய வெற்றிகளையெல்லாம், அகத்தியமுனிவன் சொல்லக் கேட்ட இராமன் மிக்க வியப்படைந்து, “இராவணனை வென்றவர் ஒருவரும் இலரோ? உளரேற் கூறுக” என, முனிவன், “அவனைக் கார்த்தவீரியார்ச்சனனும் வாலியும் வென்றவர்கள்” என, இராமன் ‘அவர்கள் வென்ற வரலாறுகளை விரித்துக்கூறுக’ என, முனிவன் கூறுகின்றான்.

இராவணன் நருமதையாற்றங்கரையிற் சிவபூசை செய்தல்

இராவணன் கார்த்தவீரியார்ச்சனனுடையநகரையடைந்து, “இந்த நகருக்குரசன் எங்கிருக்கின்றான்? அவனுடன் நான் பொருதற்கு வந்திருக்கின்றேனென்று சொல்லுங்கள்” என, அந்த அரசனுடைய மந்திரிகள், “எங்காரரசன், மாதரோடு நருமதைநதியிலே நீர்விளையாடலுக்குச் சென்றிருக்கின்றான்” என்றனர்.

இடிமுழக்கங்கேட்டுச் சிங்கங்கள் எதிர்முழக்கஞ்செய்யுங் குகைகளையுடைய விந்தமலையை இராவணன் அடைந்து, அதன் சாரலிலே செல்லும் நருமதையாற்றிலே அமைச்சரோடு ரீராடி, அதன்கரையிலே மணலைச் சிவலிங்கமாகக் குளித்துச் சிவபூசை செய்வானான்.

இராவணர்ச்சனர்போரும் இராவணன் சிறைப்படலும்

அப்போது, அந்த ஆற்றிலே கீழ்ப்பகுதியிலே மாநரோடு ரீர்விளையாடல் (-சலீக்கரிடை) செய்துகொண்டிருந்த கார்த்தவீரியார்ச்சனன், ரீரோட்டத்தைத் தன் ஆயிரங்கைகளால் அணையாம்படிசெய்து தடுக்கத் தேங்கியரீர் ஒங்கி உயர்ந்து எதிரே நிர்சென்று இராவணன் சிவபூசையைச் சிதைத்தது. அவன், காரணமறியாது திகைத்து அருகேநின்ற சுகசாரணரை வெள்ளப்பெருக்கின் காரணத்தை விரைந்தறிந்துவரும்படி விளம்ப, அவர்கள் சென்று தெரிந்துவந்து செப்பினர். இராவணன் சினந்துசென்று அருச்சனனுள்ள இடத்தை அடைந்து அமைச்சரிடம் “இராவணன் போர்புரியவந்திருக்கிறானென்று உங்களரசனிடம் உரையுங்கள்” என்று சொல்ல, அவர்கள் “எங்களரசன் மங்கையரோடு ரீர்விளையாடல் செய்யும் நேரத்தில் அவனை ரீ போருக்கழைப்பது பொருத்தமன்று. நானேத்தினம் இருவீரும் பொருவீராக” என, இராவணன் அவரை யெதிர்க்க, அவர்கள் போர்செய்யத்தொடங்க, அவர்களோடு இராவணனுடைய அமைச்சர் பொருவாரானார். இரசன் சேனை இராக்கதசேனையோடு பொருத்தது. இரணகளம், இரத்தப்பெருக்கால் நிறைய மலர்ந்த முருக்கமர்க்காடுபோன்றது. மகோதரன் மாரீசன் முதலிய இராக்கதசேனாப்திகள் எறிந்த சக்கரம் தண்டு மழு முதலிய ஆயுதங்களால் அரசன்சேனை அழிந்து அவனிருக்குமிடத்தை அடைய, அவன், தன்னோடு ரீர்விளையாடும் மாதர் அஞ்சி நடுங்க, அவர்களைக் கலங்கவேண்டாமென்று கையமைத்துக் கரையேறி இராவணன்படையைக் தூர்த்த, அவனைப் பிரகத்தன் எதிர்த்து உலக்கையை எறிந்தான். அதை அரசன் தன் கைத்தண்டினால் அடித்துத் தகர்த்துத் தூளாகச் செய்து, அதனை யெறிந்தவனை அடித்துத் தரையில் வீழ்த்தினான். அதுகண்டு மகோதரன் முதலியோர் ஓடக்கண்ட இராவணன், ஊழித்தீப்போலக் கொதித்தெழுந்து தண்டாயுதந்காங்கி அரசனை யெதிர்த்தான். இரண்டு இடப ஏறுகள்போலவும் இரண்டு யானை

கள்போலவும் மேகமுழக்கம்போல வீரமுழக்கஞ்செய்து இராவணாட்ச்சனர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் மாறிமாறித் தண்டு கொண்டு தாக்கிப் பொருகனர். இராவணன், இருபதுகைகளாலும் அருச்சுனன் நெஞ்சிலே அடித்தான். அந்த அடியை அணுவளவு கலக்கமுயில்லாமல் தாங்கிக்கொண்டு, அருச்சுனன், ஆயிரங்கைகளால் மாறியடிக்க, இராவணன் பொறுக்கமாட்டானாய் வலியழிந்தவனானான். அவன் இருபது தோள்களையும் இறுக்கக்கட்டி அவனை அருச்சுனன் கொண்டுபோகும்போது, மகோதரன் முதலியோர் 'தில்நில்'வென்றுசொல்லி ஆயுதங்களெறிந்தனர். அவன் தன் ஆயிரங்கைகளாலும் அளவற்ற ஆயுதங்களையெறிந்து அவர்களை ஒட்டி விட்டுத் தன்நகர்க்குச் சென்று அங்கே இராவணனைச் சிறைவைத்தான்.

புலத்தியன் இராவணனைச் சிறைமீட்டல்

ஓட்டப்பட்ட மகோதரன் முதலியோர், இலங்கைக்குச் சென்று, இராவணன் நிலைமையை விபிடணனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவன் அதைப் புலத்தியமுனி (-இராவணனுடைய தந்தையின்தந்தை)க்குச் சொல்ல, அம்முனிவன் அருச்சுனனுடைய நகருக்குச் சென்றான். அவனை அருச்சுனன் அன்புடன் வரவேற்று வணங்கி, "நீ வந்தகாரணம் யாது?" என, முனிவன், "இந்தீரன்முதலோரை வென்ற வெற்றிகளைத் தையும் உனக்குத் தந்து உன் சிறைச்சாலையிலிருக்கின்றான் என்பேரன் இராவணன். அவனை வென்ற வெற்றியே உனக்குப் போதுமானது. அவன் மீதுள்ள கோபத்தைநீக்கி, அவனைச் சிறையினின்று விடுதல்வேண்டும்" என, அருச்சுனன் கோபம்நீங்கி இராவணனைச் சிறைவிடுத்தான். புலத்தியமுனிவன் இராவணனை இலங்கைக்குக் கொண்டு போய்விட்டுவிட்டுப் பிரமலோகத்துக்குப்போனான்.

கூ-வது கார்த்தவிரியாட்ச்சுனப்படலம் ழுற்றீற்று

௪௦-வது வாலிவாலாற்கட்டுண்டபடலம்

(இராவணன் வாலியின் வாலினாற் கட்டப்பட்டதைக் கூறுவது)

இராவணன் தென்கடற்கரையிற்
சிவபூசைசெய்யும் வாலியைக் காணல்

இராவணன், வாலி வாழும் கிட்கந்தைநகருக்குப்போய் “இங்கே வாலியில்லையோ? எங்கே போயிருக்கிறான்?” என்று இரைந்துகூறக் கேட்ட வாலிமனை விதாரை “பேய்போல இராக் திரியில்வந்து கத்துக்காரணம் யாது?” என வினவி, அவன் “வாலியோடு போர்செய்யவந்தேன்” என, அவன் “எமனோடு பொருது பிழைக்கவாவந்தாய்! வாலியோடு பொருது இறந்த துந்தாபி முகலியோருடைய எலும்புகளாலமைந்தது இந்நகரமே. நீ அறிவில்லாதவன். வாலியோடு பொருதால், சாதல் நிச்சயம். நாற்றிசைக்கடற்கரையினும் பாய்ந்துசென்று சிவபூசைசெய்யப் போயிருக்கிறான். அவசரப்படாதே வருவான். பொறுத்திருக்கமாட்டாயெனின், தென்கடலுக்குச் செல்” என்றான். அவன் அங்கேசென்று சிவபூசை செய்யும் வாலியைக் கண்டான்.

இராவணன் வாலியைக் கட்டமுயன்று கட்டுண்ணல்

அப்போது, வாலி பத்திரவசனாய்க் கண்முடியிருந்தான். இவனைக் கட்டுதற்கு இதுவே சமயமென்று இராவணன் கருதினான். அப்போது, வாலி, கண் திறந்துபார்த்து இராவணனைக்கண்டு, காணாதவன்போல (நடித்து)க் திரும்பக் கண்களை முடியிருந்தான். அவனை இராவணன், புலிபோலப்பதுங்கி மெள்ள நெருங்கி இருபது கைகளாலும் கட்டினான். வாலி தன்னைக் கட்டியவனைத் தன் சைகனால் நெருக்கி வாலினாற் கட்டிக் தென்கிசைப்பூசையை முடித்துக்கொண்டு, கௌவிய பாம்போடு பறக்கும் கருடன்போலக் கட்டின வாலோடு இராவணன் தொங்க, மேற்றிசைக்கடற்கரை சேரப் பாய்வானான். அவன் பாய்ந்தவிசையினால் (முன்தள்ளப்பட்ட காற்றினால்) முன்னுள்ள மாங்கள் முறிந்து முன்சென்றன;

(பின் இழுக்கப்பட்ட காற்றினால்) பின்னுள்ளவை பின்தொடர்ந்து சென்றன. மகோதரன் முத்ஸிய மந்திரிகள் இராவணனை மீட்டற் காக வாலியைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். அவன் அவர்களை அனாயசமாக அபசெய்யப்படுத்திவிட்டுப் பாயப் பாய்ந்தவேகத்தினால் உண்டாகிய சண்டமாருதத்தால் அவர்கள் கொண்டிபோகப்பட்டுத் தரையில் விழுந்தார்கள். அவன் மேற்றிசைக்கடற்கரையிற் செய்ய வேண்டிய சிவபூசையைச் செய்துமுடித்து வடகடற்கரையை யடைந்து அங்கேயும் சிவார்ச்சனைசெய்து கீழைக்கடற்கரையடைந்து அங்கேயும் சிவனைப் பூசித்துவிட்டுக் கிட்கிந்தைநகரத்தாக்குத் திரும்பிவந்தான்.

தாரை வேண்ட, வாலி இராவணனைக் கட்டவிழ்த்துவிடுதல்

தாரை, இராவணனுடையநிலைமையைக் கண்டு இரங்கி “இவனை விட்டுவிடுவாயாக” என்று வேண்ட, வாலி, அவனைக் கட்டவிழ்த்து விடுத்து, “நான் சிவபூசைக்காக நாலுதிசையும் செல்லுபவனாயிருந்ததனால், நீ வந்தகாரியம் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ள வில்லை. எதற்காகவந்தாய் சொல்” என, இராவணன் “உன்னோடு போர்புரிதற்கு வந்தேன்” என உண்மையை ஒளியாமல் உரைக்க, வாலி “வென்றவர் தோற்றலும் தோற்றவர் வெல்லலும் உலக இயற்கை (ஆதலால், இதன்முன் என்னை வெல்லமுபன்று தோற்றதைப் பொருட்படுத்தாமல்,) என்னோடு பொருவாயானால் இப்போது பொருக” என, இராவணன் “உன் வாலாற்கட்டுண்டு கலங்கியது போதும். இனிப் போர்வேண்டாம். உன் தோழமை வேண்டும்” என, வாலி மகிழ்ந்து, (வெறுப்பினால் வாலாற் கட்டப்பட்டவனை விருப்பினால்) கையாற்கட்டித் தழுவி விருந்தினனாகக்கொண்டு ஒருமாதகாலம் உபசரித்தபின் “நாமிருவரும் சகோதரர்” என்று உறவுபாராட்டி இலங்கைக்குச் செல்ல விடைகொடுத்தனுப்பினான்.

க0-வது வாலிவாலாற்கட்டுண்டபடலம் முற்றிற்று.

கக-வது அனுமட்படலம்.

(அனுமானுடைய முன்வரலாறு கூறுவது)

அனுமான்வரலாறுகூறும்படி அகத்தியனை இராமன் வேண்டல்

‘வாலிவெற்றி கிடக்க, அனுமானை நேர்வார் ஆருமில்லை; கல்வியும் நீதியும் நிறைந்தவன்; கடலைத் தாவி இலங்கையரண்களைக் கடந்து இராவணனுடைய நால்வகைச்சேனையையும் சேனைத்தலைவர்களையும் தன்னந்தனியனாய்ச் சமர்செய்து வென்ற சமர்த் தன்; இராவணனுடைய மகன் அக்கனைத் தரையோடுதரையாக ஆரைத்து, இந்திரசித்தின் பிரமாத் திரத்தினாலிறந்த இலக்குமணன் முதலியோரை மேருமலைக்கப்பாலுள்ள சஞ்சிவிமலையை ஒரு நாழிகைநேரத்துக்குள்ளே கொண்டுவந்து பிழைப்பித்த பெரு வேகமும் பேராற்றலும் உடையவன்; சக்கிரீவனை வனக்கு நண்பனாகி அரக்கர்குலத்தை அடியோடழித்தற்கு உதவியெய்தவன்; வளர்த்தான் மேருவினும் பெரியனாவன்; ஒடுங்கினால் அணுவினும் சிறியனாவன்; தனது பெருவலியைத் தானறியாதவன். இப்படிப்பட்ட அனுமானுடைய பிறப்பு வளர்ப்பு முதலிய பூர்வவரலாற்றைப் புகல்வாயாக’ என நெடியோன் (நெடுமாலான இராமன்) வேண்டக் குறியோன் (-குறுமுனியான அகத்தியன்) கூறுகின்றான்.

அனுமான் சூரியன்மேற் பாய்தல்

“அனுமான் வாயுதேவனுக்கு அஞ்சனாகே விவயிற்றிற் பிறந்தவன். குழந்தையாயிருந்தபோது, தனக்கு உணவு யாது? எனத் தாயைக் கேட்க, அவள், சிவந்த கணிகள் உனக்கு உவந்த உணவென்றுரைத்தாள். ஒருநாள் அவள் கணிகள் பறிக்கக் காட்டுக் குப்பையிருந்தபோது, பசியினற் பதைபதைத்து அழுந் பாலன், சிவந்து உதயமாகும் சூரியனைக் கண்டு, அன்னை சொன்ன செங்கனியென்று எண்ணி அதன்மேற் பாய்ந்தான்.

அனுமானுக்குச் சூரியகிரணம் சீதளமாயிருக்கும்படி
வாயுதேவன் செய்தல்

அனுமான் பாய்தலைக் கண்டதேவர் முனிவர் முகலானோர்
ஆச்சரியமடைந்து “இவன் வாயுவின் வேகமும் கருடன் விரைவும்
உடையனாகுக” என்று வாழ்த்தி, “இவன் குழந்தைப்பருவச்
செயல் இதுவானால், பெரியனானபோது இவன் சக்துருக்கள்
எப்பாடுபடுவரோ!” என்றார்கள். வாயுதேவன், தன்மகன் அனுமா
னுக்குச் ‘சூரியகிரணங்கள் குளிர்ந்தவைகனாகுக’ என்றுன்.

சூரியமண்டலத்தை அனுமான் பற்றல்

சூரியன், தன்மண்டலத்தைப்பற்றிய அனுமானைச் சிசுவென்று
கருதி இரங்கிக் “குழந்தையே” என்று அழைத்து அன்புபாராட்டி
னான்.

இந்திரன்வச்சிராயுதம் தாக்க, அனுமான் மூர்ச்சித்தல்

அப்போது சூரியனைப்பற்றவந்த ராகுப்பாம்பு தனக்கு முன்ன
மே பற்றியிருக்கிற அனுமானைக் கண்டு பதறிக் குலைகுலைத்து
தேவேந்திரனிடம் சென்று “சூரிய சந்திரரை விழுங்கும்படி (ராகு
கேதுக்களாகிய) எங்களை விதித்திருக்கிறாய். அந்தமுறை கெடும்
படி அன்னியன் சூரியமண்டலத்தைக் கௌஸியிருக்கிறான். விநி
கிறானில்லை. இது என்ன நியாயம்? இந்த அநியாயத்தை அகற்றுவா
யாக” என்று கூறத் தேவேந்திரன் கோபாவேசனாகத் தன்
வெள்ளாலைமீதேறிச் (சூரியனிருக்குவிடம்) சென்று, “ராகுவே!
சூரியனைப் பற்று” என்று கட்டளையிடக் கட்டளைப்படி ராகு
சூரியனைப் பற்றப்போக, அனுமான் தான் பற்றியிருந்த சூரிய
மண்டலத்தைவிட்டு ராகுவின்மேற் பாய, ராகு பதறியோடிக்
கதறிக்கொண்டு இந்திரன்காலில் விழுந்தான். இந்திரன் வெள்
ளானையை அனுமான்மேற் செலுத்த, அதைப் பெரிய பழமென்று
எண்ணி அனுமான் அதன்மேற் பாய்வானான். இந்திரன் தனக்
கெதிரே பாய்ந்துவரும் அனுமான்மீது தன்வச்சிராயுதத்தை விட்
டெறிய அடிபட்ட அனுமான், அவசனாகத் தரையில் விழுந்தான்.

வாயுதேவன்கோபத்தால் உலகோர் உயிர்ப்பொழிதல்

தன்மகன் தரையில் விழக்கண்ட வாயுதேவன், தன்மகனைத் தாக்கிய இந்திரன்மேற்கொண்ட கோபத்தினால் 'மூன்றுலகத்தையும் முடித்திடுவேன்' என்று மனத்துள் நினைத்துத் தன்குழந்தையைக் கையிலெடுத்துவைத்துக்கொண்டு (உலகமெல்லாம் உச்சிசித்திருத்தற்குக் காரணமாகத் தான்) சுகா சலித்துக்கொண்டிருக்கும் சலிப்பை நிறுத்தி, அடங்கியிருந்தான். அதனால் உடம்புகளுள்ளேயின்று உயிர்களை இயக்குகின்ற பிராணவாயு இயங்காமல் அடங்க, உலகோர் தூக்குகயிறற்ற ஊஞ்சல்கள் போலவும் இயக்கும் பொறியற்ற எந்திரப்பாவைகள் போலவும் ஆயினார்கள். காம போகங்களை விட்டு ஐம்புலநுகர்ச்சியின்றி உச்சவாசம் (-உள்வாங்கும் மூச்சும்) நிச்சவாசம் (வெளிவிடும் மூச்சும்) இல்லாமல் இருந்ததனால் எல்லாரும் யோகிகள் போன்றார்கள்.

பிரமன் அனுமானைப் பிழைப்பித்தல்

தேவர் முனிவர் முதலோர் பிரமனிடம் சென்று "வாயுதேவனுடைய கோபத்தால் உலகமெல்லாரும் மூச்சுவிடாராய் வயிறு பொருமி மகோக்ரவியாதியுடையார்போன்று வருந்துகிறார்கள்" என்று கூறப் பிரமன், இந்திரன் முதலியோரோடு வாயுதேவனிருக்குமிடத்துக்குப் போனான். எதிர்வந்து வணங்கிய வாயுதேவன் கையிலிருந்த பிள்ளையைப் பிரமன் கைகளால் தடவினான். தடவவே, மழைவிழத் தளிர்க்கெழுந்த பாயிர்போலக் குழந்தை உயிர் பெற்றெழுந்தது. வாயுதேவன் மனங்குளிர்த்து எப்போதும் போலச் சலிப்பானான். பிரமன் இந்திரன் முதலியோர், அவன் மனவருத்தமீங்கச் சமாதான வார்த்தைகள் கூறினார்கள்.

வாயுமகனுக்கு இந்திரன் முதலோர் வரமருளல்

குழந்தையின் முகத்தை நோக்கி "என் வச்சிராயுத்தால் உண்டான வடு மாறுக. அந்த ஆயுத்தால் உன் அனு (-மோவாய்)

அற்றதனால் உனக்கு அனுமன் என்னும் பெயர் வழங்குவதாக. 'நீ உலகமுள்ளாவும் நிலைத்த புகழுடையவனாக' என இந்திரனும், "என் ஒளியில் நூற்றில் ஒருபங்கு உன்னை அடைந்திடுக. எல்லாவித்தைகளும் உன்னுடைமகளாகத்தருகின்றேன். பெற்றுக் கொள்" என்று சூரியனும், "போர்க்களத்தில் உன்னை எதிரிகள் என்பாசத்தாற் கட்டினால், உனக்கு மாணம் நேராத" என்று வருணனும், "என் காலதண்டத்தால் நீ சாகாதவனாக" என எமனும், "என் தண்டாயுதத்தால் உனக்குச் சாவில்லை" எனக் குபேரனும், "என் சூலாயுதத்தாலும் என்னாலும் நீ கொல்லப்படாய்" எனச் சிவனும், "என் பிரமதண்டத்தால் உனக்கு மாணமில்லை; நீ பேரறிவாளனாய் என்றும் இறவாத சிரஞ்சீவியாய் வாழ்வாயாக" எனப் பிரமனும், "(தேவர்களின் ஆயுதங்களெல்லாம் யான் செய்துகொடுத்திருப்பவைகளே. அந்தத்) தேவாயுதங்களால் சாகமாட்டாய்" என விசுவகருமனும் வரங்கொடுத்தார்கள். மற்றைய தேவர்களும் முனிவர்களும் அழியா வரங்கள் பல அருளிணர்கள். பிரம தேவன் வாயுதேவனைநோக்கி: "உன்மகன், மண்ணிலகத்தோரையும் விண்ணிலகத்தோரையும் வருத்தும் இராவணனிலங்கையை எரிக்கு இரையாக்கி, இராக்கதகுலத்தைத் தொலைத்து இராமனுக்கு இனியபையொழுகி அப்பெருமானுடைய பேரருளால் பிரமபதம் பெறுவானாவான்" என்று கூறினான்.

அனுமான் தன் ஆற்றலைத் தானுணராதுகும்படி முனிவர் சாபமிடல்

அனுமான் தேவர் முனிவர், அளித்த வரபலத்தினால் மதோன் மத்தனாய் முனிவர் ஆச்சிரமங்களுக்குச்சென்று அங்குள்ள பால்நீயிர் நெய்யைக் குடித்து மரவுரிகளையும் சுருவம் (-நெய்த்துடிப்பு.) முதலியவைகளையும் எடுத்துச் செல்வானான். அதுகண்ட முனிவர்கள், "அவன் மதிமயங்கித் தன்வலிமையைத் தான் உணராதுகக்கடவன்" எனச் சாபமிட்டார்கள். அவன் சாபத்தை உணர்ந்து தருக்குரீங்கிச் சாந்தமடைந்து முனிவருக்கு அஞ்சி அடங்கி அவர்கள்கருத்துப்படி ஒழுகுவானான்.

அனுமான் மதங்கவனத்தில் சுக்கிரீவனோடு வாழ்தல்

சுக்கிரீவன் மனைவி ருமையின்பொருட்டு அவனும் அவன் தமயன் வாலியும் பகைவராகிச் சண்டையிட்டபோது, சுக்கிரீவன் தோற்று உயிர்தப்புகற்கு ஓடி (இங்கே வாலி வந்தால் அவன்கலை வெடிக்கக்கடவதென மதங்கமுனி சாபமிட்ட) மதங்கவனத்தை யடைந்தான். அங்கே சுக்கிரீவனுடைய நண்பனாக அனுமானும் வாழ்ந்துவந்தான்.

அனுமான்பெருமை

ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டு அருணானை சாரதியாற் செலுத்தப்பட்டு வானவீதியிலே செல்லும் தேர்மீதுள்ள சூரிய னிடம் (அவனை நோக்கிப் பின்னிட்டுச் சென்றுகொண்டு) நாலு வேதமும் ஆறங்கமும் அறுபத்தாநான்கு கலைகளும் ஐந்திரவியாகரண மும் ஒரே நாளிலே அனுமான் கற்றுணர்ந்தான். அகங்கார மில்லாமை அருளுடைமை முதலிய நற்குணங்களாலும் எண்ணிய கருமங்களை என்ன இடைபூறுகள் நேரினும் நீக்கி நிறைவேற்றும் ஆற்றலாலும் எதிர்த்தாரெவரையும் வெல்லும் வீரத்தாலும் அனுமானை ஒப்பவர் மூன்றுலகத்திலும் இல்லை. அவன் உன் திருவடிதொழுதுபோது, தருமம் தலையெடுத்தது, அதருமம் தலைகவிழ்ந்தது. மண்ணவரும் விண்ணவரும் மற்றவரும் மகிழ்ச்சி மேலிட ஆனந்தக்கூத்தாடினார்கள். வாலி முதலோர்க்குத் துண் னிமித்தமாக (-கேடுவரவு காட்டும் குறியாக்) இடப்பக்கத்துக் கண்ணும் புருவமும் தோளும் மார்பும் துடிக்கன. நீ நினைத்ததை நினைத்தபடி கனத்தினில் முடித்து உன் அடித்துணை தொழும் அனுமானைப்பற்றி நான் இப்போது கூறியதினும் அதிகமாகக் கூற வேண்டியதில்லை" என்று அகத்தியன்குற இராமன் மகிழ்ந்தான்.

முனிவர்கள் இராமனை வாழ்த்தி விடைபெற்றுத் தங்களிடங்களுக்குப் போகுதல்

முனிவர்கள் "நாங்கள் செய்யக்கடவனவான் நியமங்கள் உள்ளன. அவைகளைச் செய்யும்பொருட்டு உன்னைப் பிரிதற்கும் மனங்கூட் வில்லை" என, இராமன் "உங்கள் நியமங்களைக் காலந்தவருமற்

குறைபாடின்றிச் செய்யச் செல்லுங்கள். எங்கள் அரசு உங்கள் பரம். உங்கள் அருந்தவத்தால் அரசு திருத்தமடையும்” என்று புகழ்ந்துகூற, முனிவர்கள், இராமனை “இனிது வாழ்வாயாக” என்று வாழ்த்தி விடைபெற்று வனம்செல்வாரானார்.

சனகன் முதலிய அரசர் வருதல்

அப்பொழுது, சனகமசாராசன்வந்து இராமனைத் தழுவி ஆடை ஆபரணம் முதலிய வெகுமதிகள் வழங்கி வீற்றிருந்தான். இராமனைக் காணவந்த அரசர்கள் அடியுறைகள் (பாதகாணிக்கைப் பொருள்கள்) வைத்து வணங்க, இராமன், அவர்களுக்கு உபசார வார்த்தைகள் உரைத்து ஆசனங்கள் அளித்தான்.

சக்கிரீவன் முதலோர் இராமனிடம் விடைபெற்றுத்
தங்கள் தலங்களைச் சார்தல்

இராமன், விபிடணன் சக்கிரீவன் அங்கதன் வானரசேடு பதிகளாகியவர்களுக்குச் சம்மானங்கள் வழங்கி விடைகொடுத்தனுப்பும்போது ‘சக்கிரீவனைநோக்கி, ‘வாலி சாகும்போது அங்கதனை அடைக்கலமாக என்னிடம் ஏற்பித்தான். அவனை ஆதரிப்பாயாக. (இறைவனைத் “தன்பெருமை தானறியாததன்மையான்” என்பர்; அவனேபோலத்) தன்பெருமை தானறியான அனுமானையும் போற்றுவாயாக. எனக்காக உயிர்விடத்துணிந்து பொருத வானரவீரர்களெல்லாரையும் பாதுகாப்பாயாக’ என்று கூறிச் சக்கிரீவனை மெய்யிறுகத் தழுவினான். தன்தமயனுக்கும் தன் இனத்தார்க்கும் விரோதமாகத் தனக்கடிமைப்பட்ட விபிடணனைநோக்கித் ‘தருமசீலனே! உன் தமயன் குபேரனோடு பகை கொள்ளாயாக; இலங்கையிலிருந்து அரசாள்வாயாக’ என்றான். அப்போது அனுமான் “போர்க்களத்திலே இராவணன் முடித்தலைகளை அறுத்துருட்டித் தேவர் முனிவர் முதலிய யாவரையும் பாதுகாத்தாள்கின்ற அகிலாண்டநாயகனே! அடியேன் உன்னைப் பிரிந்தால் நீரைவிட்டு நீங்கிய மீன்போலவும் தாயைப் பிரிந்த கன்றுபோலவும் உயிர்பிரிந்த உடல்போலவும் ஆவேன். ஆதலால், அடியேன் உன் திருவடி பிரியாதிருக்கும்படி அருளல்வேண்டும்”

என்று விண்ணப்பித்தான். 'நீ இங்கேயிருந்தால், சுக்கிரீவன் துணையில்லாதவனாவான். ஆதலால் நீ அவனோடு போதல்வேண்டும்' என்று அன்புடன் கூறி அவனை ஆனியோடு ஆனியொருந்த ஆலிங்கனம்செய்தான். விடைபெற்ற சுக்கிரீவன் முதலியோர் பிரிவாற்றாமையாற் கண்ணீர்பெருகப் பிரியாவிடை (-உள்ளம் பிரியாமல் உடம்பு பிரிதல்) கொண்டு சென்று கிட்கிந்தையை அடைந்தார்கள். இராமன் விபீடணனைத் தழுவி இராக்கதர்பேற்ற இலங்காபுரியை ஆள்வாயாக என்று கூறி விடுக்க, விபீடணன் இலங்கைக்குப் போய்ச்சேர்ந்தான்.*

நக-வது அனுமப்படலம் முற்றிற்று

* யுத்தகாண்டத்தில் திருமுடிசூட்டுபடலத்திலும் விடைகொடுத்த படலத்திலும் சனகனைப்பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. இந்த (அனும)ப் படலத்தில் அந்நவரவு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

விடைகொடுத்தபடலத்திற் சுக்கிரீவன் விபீடணன்முதலோர்க்கு இராமன் சம்மானங்களோடு விடைகொடுத்தனுப்ப, எல்லாரும் அவரவர் இருப்பிடங்களை அடைந்தனவென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இராமனிடம் சம்மானமும் விடையும் பெற்றுத் தத்தம் இடஞ்சேர்ந்தமை இந்தப்படலத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விபீடணன், தான் உள்பட இராமனிடம் விடைபெற்றவரெல்லாரோடும் புட்பகமேறிச்சென்று குகன் முதலோரைச் சீருங்கி பேரத்திலும் சுக்கிரீவன் முதலோரைக் கிட்கிந்தையிலும் இறக்கிவிட்டு இலங்கைக்குப்போய்ச்சேர்ந்தானென்று விடைகொடுத்தபடலத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த (அனும)ப்படலத்திற் குகனைப்பற்றியசெய்தி ஒன்றில்லை; சுக்கிரீவாதியரும் விபீடணாதியரும் ஒன்றுசேர்ந்துபோனதாகக் கூறப்படவும் இல்லை. விடைபெற்றாரோடு புட்பகவிமானமும் போனதென்று விடைகொடுத்தபடலத்திற் கூறியதற்கு மாறாக, அந்த விமானம் அவர்கள் போனபின், இராமனிடம் விடைபெற்றுக் குபேரனிடம் சென்றதென இதற்கடுத்த சீதை வனம்புகுபடலத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேறுபாடுகள் திருமுடிசூட்டுபடலத்தையும் விடைகொடுத்தபடலத்தையும் பாடியவரும், அனுமப்படலத்தையும் சீதை வனம்புகுபடலத்தையும் பாடியவரும் ஒருவரல்லர். இருவராவரென எண்ணும்படி இருக்கின்றன.

ம தி ப் பு ரை

[திருக்கழுக்குன்றக்கோவை (குறிப்புரையுடன்):-பதிப்பாளியர் திரு. ச. கலியாணசுந்தரையரவர்கள். விலை ரூபா இரண்டு. கிடைக்கு மிடம்:- தியாகராஜலீலாசம், 67 பிள்ளையார்கோவில்தெரு, திரு வேட்டிசுவரன்பேட்டை, சென்னை.]

திருக்கழுக்குன்றம் என்றவுடன் தமிழ்ப்பெரியாரான மஹா மஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி திராவிட வித்யாபூஷணம் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களினையு எழுதினது. அவர்கள் ஆற்றிவந்த தமிழ்ப்பணி திருக்கழுக்குன்றத்து அவர்கள் இறைவனடிநிழலெய்தியதால் நின்றிருந்தது, மீட்டும் அத்தல விஷயமான இந்நூற்பிரசுரத்தால் அவர்கள் குமாரர் திரு. கலியாண சுந்தரையரவர்களால் தொடங்கப்பெற்றிருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இந்நூல், ஸேதுஸமஸ்தானத் தமிழ்ப்புலவரும் இயற்றமிழ்ப் புலவர் பலர்க்கு நல்லாசிரியரும் ஆன இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரக் கவிராயரால் திருக்கழுக்குன்றத்துக் கோயில்கொண்டுள்ள வேத கிரீசரைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக்கொண்டு அகப்பொருட்டுறை களை நிரல்படக்கோத்து, இனிய ஒழுக்கும் பொருளமைதியும் கற்பனைகளும் பிறநலங்களும் அமைய இயற்றப்பெற்றதொரு தமிழ்ப்பிரபந்தமாகும்.

இதனுள் ஆங்காங்குச் சைவசமயக்கொள்கைகளும் சைவநூற் கருத்துக்களும் பிறநூற்கருத்துக்களும் இத்தல தீர்த்த முர்த்தி மான்மியங்களும் பயின்ற உள்ளன. அவையெல்லாம் நன்கு விளங் கும்படி வரையப்பட்டு இதனோடிணைத்துள்ள குறிப்புரை இதனைக் கற்பார்க்கு மிகவும் பயன்படுவதாகும்.

இவ்வாறு தம் தந்தையார்பணியை மேற்கொண்ட திரு. கலியாணசுந்தரையரவர்களுடைய தமிழ்ப்பற்றும் நூலாராய்ச்சி யும் பாராட்டத்தக்கன. இதற்குத் தமிழ்மக்கள்செய்யும் ஆதரவு ஐயரவர்கள் நூற்கருவூலத்துள்ள பிறதமிழ்நூல்களையும் இவ்வாறு வெளியிடத் தூண்டுவதாகும்.

தாளதர்ப்பணம்:—இது, முப்பத்தைந்து தாளங்களை விளக்குவது; நாற்பத்தாறு வெண்பாக்களால் இயன்றது. இதனையிறியவர் கோவை திரு. வ. த. முனிசாமிபிள்ளையவர்களாவர். இன்னுலல்பொருள் பலவும் புலனாகும்படி தாளம் என்ற சொற்பொருள் விளக்கம் முதலிய பல அதுபந்தங்களுடன் கோவை திரு. சி. கு. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்கள் இதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள். இதன் விளை அணு நான்கு. வேண்டுவோர் திரு. சி. கு. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்கள், பேரூர்ப்போஸ்தி, கோயம்புத்தூர்; என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

1. வளையாபதி அகவல், 2. சிவஞானதீபம். 3. இனிய தமிழிலக்கணம்:—இவை புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானத்தைச்சார்ந்த இராமச்சந்திரபுரத்துள்ள அன்புநிலய வெளியீடுகளாகும். இவற்றை இயற்றியவர் ஸ்ரீ சுத்தானந்தபாரதியாரவர்கள். இவற்றுள், வளையாபதி அகவல், இறந்தபட்ட பழந்தமிழ்க் காப்பியமாகிய வளையாபதி நூற்கதையாகப் பாரதியாரவர்கள் தாம் ஆராய்ந்து கண்டவற்றைத் தொகுத்து அகவற்பாவாக இயற்றியது. சிவஞானதீபம், சைவசமயசாத்திரங்களுட் சிறந்ததும் மெய்கண்ட தேவரால் இயற்றப்பெற்றதுமான சிவஞானபோதச்சூத்திரம் பன்னிரண்டையும்கொண்டு சைவசமயநுண்பொருள்களையும் முடிவுகளையும் விளக்க எழுந்த வசனநூலாகும். இனிய தமிழிலக்கணம், தமிழில் எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் பாயில்வார் அவற்றை இடர்ப்படாது கற்க உதவும்நோக்கொடு பழையன விலக்கியும் புதியன புகுத்தியும் புதியசூத்திரங்களும் உரைநடையும் உடையதாக இயற்றப்பெற்றது. நல்லகாங்கிசத்தில் அழகிய புறத்தோற்ற முடையனவாக அச்சிடப்பெற்ற இவற்றின் விளை:— வளையாபதி அகவல் அணு 12. சிவஞானதீபம் ரூ 2—4—0. இனிய தமிழிலக்கணம் ரூ 3—4—0. வேண்டுவோர் மேற்கூறிக் அன்புநிலயத்திற் பெறலாம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் 1943-ஆம்வரு மார்ச்சுமீ 6௨ நடத்திய

ஆங்கிலகலாசாலைத் தமிழ்ப்பரிசைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு.

பி. ஏ. பரிசை.

1-வதுவகுப்பு.

46 V. S. சுப்பையா, பிரலிடென்ஸி காலேஜ், சென்னை.

முதற்பரிசு ரூபா 50 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.

I R ரங்கராஜன், அமெரிக்கன் காலேஜ், மதுரை.

இரண்டாவது (ஸ்ரீமான். T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் B.A. B.L., அவர்கள்)
பரிசு ரூ. 45 பெறத்தக்க தங்கப்பதக்கம்.

44 S இரகுபதி, பிரலிடென்ஸி காலேஜ், சென்னை.

(முன்றாவதுபரிசு ரூபா 40.)

2-வது வகுப்பு.

ஸென்ட்ஜோஸப் காலேஜ், திருச்சி:— 4, 16, 17, 18, 21, 22, 26, 29, 31,
32, 33, 35.

மதுரை திரவியம் தாயுமானவர் இந்துகலாசாலை, திருநெல்வேலி:—43.

பிரலிடென்ஸி காலேஜ், சென்னை:—45, 47.

லயோலா காலேஜ், சென்னை:—48, 49, 50, 52.

ஸென்ட்ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை:—62, 67, 69, 71.

எப். ஏ. பரீட்சை.

2-வதுவகுப்பு.

மதுரைக் காலேஜ், மதுரை:— 73, 77, 79, 80, 82, 84, 88, 90, 93, 97,
100.

அமெரிக்கன் காலேஜ், மதுரை:—104, 107, 108.

ஸென்ட்ஜோஸப் காலேஜ், திருச்சி:—121, 125, 128, 129, 134, 136,
139, 142, 147, 155, 158, 161, 169, 171, 179, 192,
194, 195, 197, 204, 205, 207, 213, 214, 215.

காக்ஷினல் காலேஜ், திருச்சி:—217, 218, 220.

மஹாராஜா காலேஜ், புதுக்கோட்டை:—221.

பிரஸிடென்ஸி காலேஜ், சென்னை:—233, 235, 242, 244, 246, 247,
248, 250.

மேரிராணி கல்லூரி, மயிலாப்பூர், சென்னை:—261.

ஸென்ட்ஸேவியர் காலேஜ், பாளைக்கோட்டை:—263, 268, 277, 278,
282, 287, 289, 290.

மெற்றிக்குலேஷன்பரீட்சை.

1-வதுவகுப்பு.

1007 S சீதாராமன், கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்.

(முதற்பார்க் நுபா 30. (ஸென்னைப்பாடநகரமும் மீத நுபாயும்).)

712 S A முத்தையா, போர்டு ஹைஸ்கூல், வால்குடி.

(இரண்டாவதுபார்க் நுபா 25.)

1850 S நடராஜன், பச்சையப்பா ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்.

(முன்றாவதுபார்க் நுபா 20.)

1003 D ஜாண்டி (பெண்), கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்.

(நான்காவதுபார்க் நுபா 15.)

1116 R கதேசன் C M S ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

(இந்தாவதுபார்க் நுபா 12.)

போர்டு ஹைஸ்கூல், கழுதி:—487.

போர்டு ஹைஸ்கூல், குளித்தலை:—727.

ஸென்ட்ஜோஸப் ஹைஸ்கூல், கூடலூர், N T:—906, 910.

முனிவிரிபல் ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்:—1807, 1808, 1814.

இராமசாமி செட்டியார் டவுன் ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்:—1829.

L M C ஹைஸ்கூல், சீர்காழி:—1864.

ஸென்ட்ஸேவியர் காலேஜ் ஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை:—1892, 1900, 1901.

A A M ஹைஸ்கூல், திண்டிவனம்:—1987.

போர்டு ஹைஸ்கூல், சோழவந்தான்:—2082.

2-வது வகுப்பு.

சேதுபதிஹைஸ்கூல், மதுரை:—309 to 325, 327, 328, 330, 331, 334,
336, 337.

ஸௌராஷ்ட்ரா ஹைஸ்கூல், மதுரை:—338, 339, 342, 345, 346, 347,
349, 351.

U. C. ஹைஸ்கூல், மதுரை:—360, 361, 365, 368, 369.

ஸென்ட்மேரி ஹைஸ்கூல், மதுரை:—371, 375, 377, 379, 381 to 385,
389, 391 to 404, 406 to 411, 416, 418, 419, 421, 422,
428, 425 to 431, 433 to 438, 440 to 448, 450, 458 to 456.

பசுமலை ஹைஸ்கூல், பசுமலை:—461 to 464, 467, 475, 476, 478, 479,
480.

போர்டு ஹைஸ்கூல், கழுதி:—482 to 486, 488, 489, 490.

ராஜா ஹைஸ்கூல், இராமநாதபுரம்:—491, 493 to 496, 498, 499, 500,
502, 504, 508, 509, 511 to 516.

ஸென்ட் ஜோஸப் ஹைஸ்கூல், திருச்சி:—517, 518, 519, 521 to 525,
527 to 532, 534 to 547, 549 to 563.

நாகன் காலேஜ் ஹைஸ்கூல், திருச்சி:—564, 565, 566, 568, 569, 570,
572 to 580.

பொன்னையா ஹைஸ்கூல், திருச்சி:—581 to 602, 604 to 617.

E. R. ஹைஸ்கூல், தெப்பக்குளம், திருச்சி:—618 to 626, 628 to 637.

- பிஷப் ஹீபர் ஹைஸ்கூல், தெப்பக்குளம், திருச்சி:—638, 640 to 649.
- ட்யூடோரியல் ஹைஸ்கூல், திருச்சி:— 650, 651 655, 657 to 663, 666,
668, 670, 671, 672, 674.
- பிஷப் ஹீபர் ஹைஸ்கூல், புத்தூர், திருச்சி:— 677, 679, 680, 681, 683,
684, 685, 687, 689, 690, 692, 697 to 700, 702 to 706.
- போர்டு ஹைஸ்கூல், லால்குடி:—710, 711, 713 to 720, 722.
- ஷை குளித்தலை:—723, 728, 730, 734.
- ஷை நாமக்கல்:—736, 797, 799, 800, 802.
- கவர்ன்மெண்ட் இஸ்லாமியா ஹைஸ்கூல், திருச்சி:—738.
- C. M. ஹைஸ்கூல், திருநெல்வேலி:—739, 741, 743, 750, 753, 758,
760.
- காரனேஷன் ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவைகுண்டம்:—763, 767, 772, 774, 775,
777, 781.
- கோகுலநாத் ஹிந்து மஹாஜன ஹைஸ்கூல், சேலம்:—783, 784, 789, 790,
792 to 796.
- கவர்ன்மெண்டு காலேஜ் ஹைஸ்கூல், கோயம்புத்தூர்:—807, 810, 812,
813, 815, 817, 818.
- மஹாஜன ஹைஸ்கூல், ஈரோடு:—820 to 825, 827, 829, 830, 832, 883,
834, 837 to 841, 843 to 846, 848, 849.
- டயமண்டு ஜூபிலி ஹைஸ்கூல், கோபிசெட்டிபாளையம்:—851, 853, 854,
860, 863, 864, 865.
- முனிசிபல் ஹைஸ்கூல் கூடலூர், N T:— 866, 870 to 873, 876.
- ஸென்ட் ஜோஸப் ஹைஸ்கூல், கூடலூர், N. T:—880, 881, 883 to 892,
894, 895, 897 to 902, 904, 905, 907, 908,
911 to 921, 924, 927, 928, 981, 932.
- ஸென்ட் ஆன்ஸ் கெர்ல்ஸ் ஹைஸ்கூல், கூடலூர் N T:—933 934, 935, 937.
- மஹாராஜா காலேஜ், புதுக்கோட்டை:—938 to 941, 943, 944, 949, 952,
953, 955 to 959, 969, 971.
- C S M ஹைஸ்கூல், புதுக்கோட்டை:—974 to 984.
- ஸ்ரீஸரஸ்வதி ஹைஸ்கூல், கோபுட்டு:—995, 997, 1001.

கலியாண சந்திரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்:-1004, 1005, 1006, 1008 to
1011, 1013, 1015, 1017 to 1021, 1023,
1024, 1027 to 1032, 1035, 1036.

ஸென்ட்ரீடர் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்:-1038 to 1048, 1050, 1051, 1052.

ஸென்ட் அக்தோலி ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்:-1054, 1055, 1057.

போர்டு ஹைஸ்கூல், அய்யம்பேட்டை:-1059, 1060, 1062.

போர்டு ஹைஸ்கூல், குற்றாலம், தஞ்சாவூர் ஜில்லா:- 1063, 1462, 1463,
1469, 1470, 1471, 1473 to 1478, 1481.

ஸர். சிவஸ்வாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல், திருக்காட்டுப்பள்ளி:-1064, 1065, 1066,
1068, 1069, 1073, 1075, 1076, 1078 to 1083, 1091.

ஹிக்து ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்:-1092 to 1100, 1103, 1105, 1106.

C M S ஹைஸ்கூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்:-1107, 1109 to 1115, 1117,
1118, 1119, 1121,

ஹீஸ் காலேஜ், வேலூர்:-1125, 1126, 1129, 1130, 1131, 1133, 1134,
1135, 1139, 1140.

ஹெர்மன் உயர்தரக்கலாசாலை, சித்தூர்:-1143, 1144, 1145, 1147.

அப்துல் ஹகீம் சாயபு உயர்பள்ளி, ஆற்காடு:-1148 to 1151, 1153, 1154,
1156, 1157, 1159 to 1162.

ஹிக்து ஹைஸ்கூல், திருவல்விச்சேணி:-1163 to 1167, 1169, 1171 to
1180, 1182 to 1189, 1193, 1194.

திரிஸூரியன் காலேஜ் ஸ்கூல், ஜி. டி., சென்னை:-1195 to 1198, 1200,
1201, 1202, 1205, 1206, 1208, 1209, 1212, 1227, 1229.

ஹர். எம். லிடி. முத்தைய செட்டியார் ஹைஸ்கூல், புரசாக்கம்:-1231 to
1243, 1245, 1246.

R. B. C. O's ஹைஸ்கூல், பெரம்பூர்:-1247, 1248, 1252, 1253, 1254,
1257 to 1261, 1265 to 1269, 1272, 1274.

பச்சையப்பா காலேஜ் ஸ்கூல், சென்னை:-1275 to 1279, 1281, 1283 to
1290, 1292 to 1296.

ஹிக்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல், சென்னை:-1298 to 1326.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் ஹைஸ்கூல், தியாகராயநகர்:—1327 to 1333,
1335, 1336, 1338 to 1345.

கார்ப்பொரேஷன் ஹைஸ்கூல், துங்கம்பாக்கம்:—1346 to 1349, 1351,
1353, 1354, 1355, 1357 to 1360.

தொண்டைமண்டலம் அருவவேளாளர் உயர்தரக்கலாசாலை, சென்னை:—
1361, 1363, 1364, 1365, 1367, 1369, 1370, 1372, 1373, 1374.

ஸென்ட் பால் ஹைஸ்கூல், வேப்பேரி, சென்னை:—1375 to 1379.

ஸ்ரீசாரதா வித்யாலயா கெர்ல் ஹைஸ்கூல், தியாகராயநகர்:—1380, 1381
1382.

கெல்லெட் ஹைஸ்கூல், திருவல்லிக்கேணி:—1384, 1386, 1388 to 1391,
1393 to 1396.

முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், மாயவரம்:—1399, 1400, 1404, to 1408, 1413,
1415 to 1419, 1427, 1429 to 1435, 1489, 1441,
1443, 1444, 1447, 1449 to 1459, 1461.

பிண்டிலே ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி:—1482, 1483, 1484, 1487, 1488,
1489, 1491 to 1494, 1497, 1498, 1503 to 1506,
1509, 1511 to 1516. 1519 to 1523.

நாவனல் ஹைஸ்கூல், மன்னார்குடி:—1525, 1526, 1527, 1530, 1531,
1533, to 1536, 1538 to 1550, 1552.

ராமகிருஷ்ண குருகுலவித்யாசாலா (மயிலாப்பூர்), உத்திரமேரூர்:—1553 to
1556.

ஸென்ட் ஜோஸப் ஹைஸ்கூல், செங்கற்பட்டு:—1558, 1560 to 1569, 1572, to
1577.

போர்டு ஹைஸ்கூல், செய்யாறு, திருவெட்டிபுரம் Po:—1582, 1583, 1584,
1588, 1592 to 1595, 1597, 1598.

ஆண்டர்ஸன் ஹைஸ்கூல், காஞ்சிபுரம்:—1602, 1603, 1607 to 1612,
1614, 1616.

ஸென்ட் கொலம்பா ஹைஸ்கூல், செங்கற்பட்டு:—1620 to 1624.

ஸென்ட் பிரான்சிஸ் ஸேவியர் ஹைஸ்கூல், ஊத்துக்குடி:—1625 to 1632,
1634 to 1639.

எஸ். ஏ. வி. ஹைஸ்கூல், தூத்துக்குடி:—1640, 1641.

H N V ஹைஸ்கூல், சிவகாசி:—1642 to 1645, 1647 to 1651, 1653 to 1677.

ஹைஸ்கூல், பத்தமடை:—1679, 1680, 1684 to 1687, 1689, 1690, 1692, 1696, 1697, 1700, 1701, 1703, 1704, 1705, 1707 to 1720.

போர்டு ஹைஸ்கூல், திருவாரூர்:—1722 to 1742, 1744, 1745, 1747 to 1756, 1758 to 1779.

போர்டு ஹைஸ்கூல், திருத்துறைப்பூண்டி:—1780 to 1784, 1786 to 1794.

ஷே. ஷே. நன்னிலம்:—1795.

முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், விழுப்புரம்:—1796 to 1805, 1809 to 1813, 1815.

ஹிந்து ஹைஸ்கூல், கோபாலசமுத்திரம்:—1822, 1823, 1824.

ராமஸாமி செட்டியார் டவுன் ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்:—1827, 1828, 1830, 1831, 1832, 1834, 1836 to 1847.

பச்சையப்பா ஹைஸ்கூல், சிதம்பரம்:—1848, 1849, 1851, 1852, 1854.

L M C ஹைஸ்கூல், சீர்காழி:—1855 to 1863, 1865, 1866, 1867

S M ஹிந்து ஹைஸ்கூல், சீர்காழி:—1869.

ஹிந்து ஹைஸ்கூல், ஆம்பூர்:—1870 to 1878.

மஜ்ஹரூல் உலூம் உயர்தரபாடசாலை, ஆம்பூர்:—1882 to 1889.

கன்காட்டியா உயர்தரபாடசாலை, ஆம்பூர்:—1890.

ஸென்ட்ஸேவியர் காலேஜ் ஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை:—1891, 1894, 1896 to 1899, 1902, 1904, 1906, 1908 to 1911, 1913 to 1918.

A V ஜோசப் ஹைஸ்கூல், இட்டமொழி:—1919, 1920, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1929 to 1935, 1939 to 1942.

முனிசிபல் ஹைஸ்கூல், திருப்பத்தூர் N A:—1947, 1948, 1951, 1952, 1953, 1963, 1968, 1969, 1970, 1972, 1973, 1974, 1977.

A A M ஹைஸ்கூல், திண்டிவனம்:—1984, 1986, 1988, 1990, 1991, 1994, 1995, 1997, 1999, 2002.

பேர்டு ஹைஸ்கூல், பட்டுக்கோட்டை:—2003, 2005, 2008, 2009, 2010,
2012, 2013, 2015 to 2020, 2022 to 2028.

ஷே கோவிற்பட்டி:—2029, 2030, 2034, 2035, 2036,
2038 to 2043, 2045 to 2048,
2051, 2059, 2062.

ஷே சோழவந்தான்:— 2064 to 2071, 2073 to 2077,
2079, 2080, 2081, 2083 to 2091.

A. C ஹைஸ்கூல், பள்ளத்தூர்:—2093, 2094, 2095, 2097, 2100 to 2105,
2107, 2111.

T. A. ஹைஸ்கூல், திருவிடைமருதூர்:—2114 to 2118, 2120, 2122, 2123,
2125, 2133, 2134, 2135.

நாவனல் ஹைஸ்கூல், நாகபட்டினம்:—2142, 2144, 2150, 2152, 2154,
2155, 2162, 2165, 2169, 2170, 2175, 2178, 2179,
2182, 2184, 2189, 2194 to 2202, 2206, 2209, 2212,
2213, 2216, 2217, 2219, 2220, 2226, 2227.

மெதாடிஸ்ட் மிஷன் ஹைஸ்கூல், நாகபட்டினம்:—2231 to 2236, 2240 to
2245.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்,

28—9—'43.

R. Shanmuga Rajeswaran,

அக்கிராசனாதிபதி.

குறிப்பு:—யுத்தநிலைமையினால் பவுன்முதலியவற்றின் விலை அதிகமாயிருப்பதனால் சங்கப்பரிசைகளில் முதல்வகுப்பிற்கேறி முதற்பரிசு பெறுபவர்கட்கும் பரிசை ரொக்கமாகவே அளிக்கும்படி 21-6-43-ல் நடைபெற்ற இச்சங்கத்தின் காரிய நிர்வாகஸபையில் தீர்மானம் செய்திருக்கிறபடி தோடா, பத்தக்கம் இவற்றிற்குப் பதிலாக ரொக்கமாகவே பரிசுகள் அளிக்கப்பெறும்.

II. சேத்தமீழ்ப்போகாரம்.

1	ஐந்திணையையப்பது (உரையுடன்)	0	4	0
2.	கனூறுல் (5) இனியதுகாற்பது (உரையுடன்)	...	0	3	0
3.	*வளையாபதிச்செய்யுட்கள்	0	3	0
4.	பலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	*கேடிகாதம் (உரையுடன்)	0	6	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	...	0	8	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்)	...	0	10	0
9.	அதுமானவிளக்கம்	0	2	0
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	4	0
11.	*வீசாமரசாயன சாஸ்திரச்சுருக்கம்	0	3	0
	*பன்னிருபாட்டியல்	0	4	0
13.	கான்மணிக்கடிவை (பழைய உரை)	...	0	3	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	...	0	8	0
15.	*திருச்செத்திற்கலம்பகம்	0	12	0
16.	திருவாரூருலா	0	4	0
17.	சகலந்தர்சனநீபிகை	0	3	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	...	0	8	0
19.	தேவையுலா	0	8	0
20.	*சரிவிருத்தம்	0	8	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	...	0	8	0
22.	*திருக்கலம்பகம் (ஷெ)	...	0	4	0
23.	*விக்கிரமசோழனுலா	0	2	0
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை...	...	0	8	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	...	0	3	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை...	...	0	8	0
28.	*சங்கிராலோகம்	0	3	0
29.	*சொழுவம்சகரித்திரச்சுருக்கம்	...	0	8	0
30.	நூனாமிரத்தக்கட்டளை	...	0	3	0
31.	*பாண்டியம்	0	8	0
32.	மலையாளசுகம்	0	1	0
33.	*வேளிர்வரலாறு	4	8	0
34.	*அகப்பொருள்விளக்கம்	0	2	0
35.	*திருமத்திரநூறுபாட்டுக்குரை	...	0	8	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	4	8	0
37.	மாநடைவகாரம் மூலமும் உரையுடன்	...	0	2	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	8	0
39.	*பழமொழி மூலமும் பழைய உரையும் (முதல் 100 செய்ய)	...	0	6	0
40.	திருமாஸிருஞ்சோலைமாலை அழகர்பின்னைத்தமிழ்	...	0	8	0
41.	பொருட்டுடாக்கைக்கல்லை	...	0	6	0

43.	மேகலிதொகு	0	2	0
44.	திருக்குற்றலுமலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சத்தம்	0	4	0
46.	இராமோத்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமுலமும் பழைய உலையூர் (2-வது 100செய்)	1	0	0
48.	சேதுநாடும் தரிமும்	0	6	0
49.	*கடைவள்ளலார்சால்
50.	*சுமியரும் ஆந்திரரும்
51.	*மதங்களுவாமணி
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளூர் (தமிழ்)	0	6	0
	சூடி (ஆங்கிலம்)	0	6	0
54.	அரும்பொருள் விளக்கக்கண்டு	1	4	0
55.	மாறணகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும்	0	12	0
56.	பாப்பாவின்	0	10	0
57.	மதுரைமுயணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
59.	சடம்பர்கோவில் உலா	0	6	0
60.	சங்கரநயினர்கோவில் அந்தாதி	0	6	0
61.	கலைசைக்கோவை	0	12	0
62.	பெருந்தொகை	5	0	0
63.	சூடிக்கொடுத்தநாயக்கியார்தோத்திரப்பாமலை	0	5	0
64.	சிராமலைக்கோவை	0	12	0
65.	மத்யமவியாயோகம்	0	2	0
66.	*சந்திரகுப்தன்
67.	அயிர்தாளுஜி	0	2	0
68.	திருமுருகாற்றுப்படை	0	10	0

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசியில்லை.

திறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்" ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணு 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4—8—0. இதுவரை 39 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசியில்லை. பைண்ட் செய்யப்பெருந்தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—0—0 வீதமும், பைண்ட் செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 5—0—0 வீதமும் விற்கப்பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசாரம், செந்தமிழ்ப்பிரசாரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி—இவற்றுள் ஒவ்வொருபத்தகத்திலும் ஒரேதடவைவில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்க்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

3. சங்கப்பதிப்புப்பத்தகங்களை, ஒரு ரூபாய்க்கும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்க்கு, ரூபா ஒன்றுக்கு அரை அணு வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

சங்கப்பதிப்பாளர், மதுரை.